

Σκοτία: η ήττα των θυμάτων της παγκοσμιοποίησης

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Την Παρασκευή το πρωί πανηγύριζε το Σίτυ του Λονδίνου και τα χρηματιστήρια, όχι μόνον στο Λονδίνο, αλλά της Υπερεθνικής Ελίτ γενικότερα. Και αυτό, γιατί κάτω από μια πρωτόγνωρη επίθεση της Υ/Ε, της Βρετανικής ελίτ (συμπεριλαμβανομένης της Σκοτσέζικης οικονομικής ελίτ, της οποίας το 90% των επιχειρηματιών τάχθηκαν κατά της ανεξαρτησίας) και φυσικά των ΜΜΕ που ελέγχουν οι ελίτ —τα οποία οργίασαν σε μεροληψία, με επί κεφαλής το «αντικειμενικό» BBC!— θα ήταν άθλος να κέρδιζε στο δημοψήφισμα το «Ναι» στην ανεξαρτησία. Ένας άθλος που θα οφειλόταν όχι στην αναζωπύρωση του εθνικισμού, όπως υποστηρίζει η εκφυλισμένη «Αριστερά», αλλά στη μαζική κινητοποίηση των θυμάτων της παγκοσμιοποίησης και της συνακόλουθης αποβιομηχάνισης στη Σκοτία. Δηλαδή: των ανέργων, των ψευδο-απασχολούμενων με μισθούς επιβίωσης, των φτωχών και των αδικημένων που όλα αυτά τα χρόνια απείχαν από τις εκλογές. Και αυτό, γιατί αυτά τα στρώματα βρέθηκαν χωρίς καμιά πολιτική εκπροσώπηση μετά την παγίωση των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που επέβαλε η παγκοσμιοποίηση στη Βρετανία, ανεξάρτητα από το εάν εξέλεγαν το Συντηρητικό ή το Εργατικό κόμμα. Γεγονός που οδήγησε στο φούντωμα του κινήματος για ανεξαρτησία, δηλαδή για την αυτοδιάθεσή τους.

Η ανεξαρτητοποίηση περιφερειών είναι βέβαια κατ' αρχή θετική εάν στόχο έχει τον μεγαλύτερο αυτοκαθορισμό ενός λαού. Αυτό όμως σημαίνει ότι η ανεξαρτητοποίηση θα πρέπει να συνεπάγεται όχι μόνο πολιτική αυτοδυναμία, όπως είναι αυτονόητο, αλλά το κυριότερο —ιδιαίτερα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης— οικονομική αυτοδυναμία, η οποία είναι αναγκαία προϋπόθεση εθνικής και οικονομικής κυριαρχίας.

Εάν, επομένως, το κίνημα της ανεξαρτητοποίησης υποκινείται ή ενθαρρύνεται από την ίδια την Υ/Ε με στόχο τη διάλυση ενός ισχυρού κράτους-έθνους, και την ευκολότερη ενσωμάτωση στην ΝΑΤ της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης των υποτελών κρατιδίων που θα προκύψουν από αυτό, και την συνακόλουθη υποταγή τους στην Υ/Ε, τότε η ανεξαρτησία αυτή είναι όχι απλά αρνητική, αλλά καταστροφική (βλ. Γιουγκοσλαβία, Ιράκ, Λιβύη, και πιθανώς σύντομα Συρία.)

Φυσικά, η περίπτωση της Σκοτίας δεν ανήκε σε αυτή τη κατηγορία αφού η Βρετανία παίζει ρόλο «υπαρχηγού» στην Υ/Ε, γι' αυτό και η Αμερικανική ελίτ αναγκάστηκε να πάρει δημόσια θέση κατά της ανεξαρτησίας της Σκοτίας, ενώ βέβαια η ίδια επιδόθηκε σε κανονική σφαγή των Σέρβων για να αποκτήσουν την ανεξαρτησία τους οι... Κοσοβάροι και να ολοκληρωθεί η διάλυση ενός σχετικά αυτοδύναμου ισχυρού κράτους στα Βαλκάνια, της Γιουγκοσλαβίας. Ιδιαίτερα μάλιστα θορυβούσαν την Υ/Ε οι αντιπολεμικές τάσεις των Σκοτσέζων που τάχθηκαν ενάντια στους πολέμους της Υ/Ε (στους οποίους πρωτοστατούσε βέβαια η Βρετανία), ενάντια στο ΝΑΤΟ, και ενάντια στα πυρηνικά. Ακόμη και ο αρχηγός του Σκοτσέζικου εθνικιστικού κόμματος, ο Σάλμοντ, που ήταν παλαιότερα ακτιβιστής ενάντια στο ΝΑΤΟ, επέσυρε την μήνιν της Υ/Ε και της Βρετανικής όταν τόλμησε να εκφράσει την εκτίμηση του για τις πολιτικές Πούτιν που ανόρθωσαν τη Ρωσία και δήλωσε ότι δεν μπορεί να γίνει βομβαρδισμός των τζιχαντιστών στη Συρία, χωρίς απόφαση του ΣΑ του ΟΗΕ.

Όμως, το κρίσιμο ερώτημα που γεννιέται είναι το ακόλουθο. Είναι δυνατή η πολιτική αυτοδυναμία μιας χώρας ενσωματωμένης στην ΝΔΤ που δεν είναι ισότιμο μέλος της Υ/Ε (η οποία βέβαια δεν θα πήγαινε ποτέ ενάντια στις σχετικές εντολές των οικονομικών ελίτ και των πολυεθνικών) και πολύ περισσότερο η οικονομική αυτοδυναμία της; Ιδιαίτερα μάλιστα όταν το Σκοτσέζικο εθνικιστικό κόμμα, αντίθετα με τα άλλα εθνικιστικά κινήματα στην Ευρώπη, δεν αμφισβητεί ούτε το Ευρώ ούτε πολύ περισσότερο την ΕΕ, και δεν επιδιώκει καν η χώρα να έχει το δικό της εθνικό νόμισμα;

Είναι, δηλαδή, φανερό ότι η Σκοτσέζικη εθνικιστική ελίτ, σε αντίθεση με τα λαϊκά στρώματα που στήριξαν το «Ναι», δεν ήθελε να έλθει σε σύγκρουση με την ΕΕ και την Υ/Ε γενικότερα. Γι' αυτό άλλωστε ο ίδιος ο Σάλμοντ υποσχόταν φορολογικούς παραδείσους στις πολυεθνικές για να προσελκύσει περισσότερες στη Σκοτία! Δεν ήταν λοιπόν περίεργο όταν τον ρωτούσαν πώς αυτός θα εξασφάλιζε ένα φιλειρηνικό κοινωνικό κράτος μέσα στην ΝΔΤ της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης —όταν ακόμη και οι Νορβηγοί που έχουν επίσης μεγάλα αποθέματα πετρελαίου είδαν μια μαζική υποχώρηση της σοσιαλδημοκρατίας— αναγκαζόταν να καταφεύγει στις ανοησίες τύπου...ΣΥΡΙΖΑ ότι αυτός θα τα κατάφερνε καλύτερα από τους Μιτεράν, Ολάντ κ.λπ. γιατί θα ήταν καλύτερος διαπραγματευτής! Είναι βέβαια γνωστό ότι, παρά το γεγονός ότι οι κοινωνικές υπηρεσίες ακόμη διατηρούνται στη Νορβηγία, οι σοσιαλδημοκράτες μετείχαν ενθουσιωδώς όχι μόνο στους κτηνώδεις Νατοϊκούς βομβαρδισμούς της Λιβύης αλλά, βέβαια, και στη διαδικασία μιας συνεχούς εντατικοποίησης και επιδεινώσης των εργασιακών συνθηκών. Όπως δηλαδή ακριβώς επιβάλλει η ΝΔΤ και στη Νορβηγία μέσα από τη συμμετοχή της στους θεσμούς της παγκοσμιοποίησης (ΠΟΕ κ.λπ.) αλλά και της εναρμόνισης των πολιτικών της με αυτές της ΕΕ, παρόλο που δεν είναι μέλος της.

Από την άλλη μεριά, στην Αγγλία, όχι μόνο τα λαϊκά στρώματα αλλά και τμήμα των μεσαίων στρωμάτων που σήμερα συνθλίβονται, όπως παντού, έχουν αντιληφθεί ότι χωρίς οικονομική αυτοδυναμία δεν μπορεί να νοηθεί πολιτική αυτοδυναμία και αυτοκαθαρισμός στην εποχή της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, γι' αυτό και μετά το δημοψήφισμα που ανέλαβε να κάνει ο Κάμερον το 2017 μπορεί κάλλιστα η Βρετανία να οδηγηθεί εκτός ΕΕ, που είναι η αναγκαία (αλλά όχι βέβαια και επαρκής) συνθήκη για οποιαδήποτε πολιτική και οικονομική ανεξαρτησία. Και οι κοινωνικές πολιτικές βέβαια του Φαράτζ δεν διαφέρουν από αυτές του Κάμερον γιατί και αυτός, όπως και ο Σάλμοντ, εκπροσωπεί περισσότερο την εθνικιστική αστική τάξη παρά τα λαϊκά θύματα της παγκοσμιοποίησης.

Με άλλα λόγια, πραγματική ανεξαρτησία και αυτοδυναμία, δηλαδή εθνική και οικονομική κυριαρχία, είναι αδύνατες μέσα στην ΝΔΤ γενικά, και την ΕΕ ειδικότερα. Ακόμη, δηλαδή, και αν νικούσε το «Ναι» στην Σκοτία θα ήταν νίκη κατά της ΝΔΤ μόνο αν θα έπαυε να είναι προτεκτοράτο όχι μόνο της Αγγλικής ελίτ, αλλά και της ΕΕ και της Υ/Ε γενικότερα...

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2014/2014_09_21.html